

الف) مسأله:

یک سامانه مدیریت در مانگاه که امکان تخصیص وقت ملاقات به بیمار آن را فر اهم میکند. در این سامانه:

- 1. هر پزشک (که یا عمومی است یا متخصص) میتواند چندین قرار ملاقات (ویزیت) داشته باشد.
 - 2. زمان های مجاز قرار ملاقات، شنبه تا چهار شنبه و الی 18 است.
- 3. زمان هر قرار ملاقات يزشك عمومي بين 5 تا 15 دقيقه و يزشك متخصص بين 10 الى 30 دقيقه است.
- 4. هر پزشک طبق یک برنامه هفتگی در درمانگاه حضور دارد و قرار ملاقات های تنظیم شده با هر
 - پزشک، باید در بازه زمانی حضور پزشک در درمانگاه باشد. 5. قرار ملاقات های یک بیمار نباید با هم همیوشانی داشته باشد.
 - 6. یک بیمار در یک روز، بیش از 2 قرار ملاقات نداشته باشد.
- 7. حداکشر 2 قرار ملاقات یک پزشک عمومی و 3 قرار ملاقات یک پزشک متخصص میتواند با هم همیوشانی داشته باشد.

ب) توسعه های آتی:

پیآده سازی را با لحاظ کردن این موارد در توسعه های آتی انجام دهید (در حال حاضر نیاز نیست):

- 1. در مورد قرار ملاقات خصوصیات دیگر (مثل اتاق ویزیت) به سامانه اضافه شود و در تنظیم قرارها لحاظ شود.
 - 2. نوع پزشک دیگر (مانند "فوق تخصص") هم به سیستم اضافه شود.
 - 3. خبردهی قرار ملاقات به پزشک و بیمار به صورت ایمیل یا پیامک
 - 4. اطلاع رسانی به پزشک و بیمار در صورتی که یک قرار ملاقات تغییر کرد
- 5. نگهداری اطلاعات فردی و رزومه پزشک، سابقه ویزیتهای یک پزشک، نظر سنجی از بیمار ان ملاقات شده درباره پزشک معالج
 - 6. نگهداری مشخصات فردی بیمار ، سوابق ویزیت های بیمار ، پرونده پزشکی بیمار
 - 7. محاسبات مربوط به صور تحساب بیمار و حق الزحمه پزشک و تعاملات با شرکت های بیمه

ج) خروجی مورد انتظار:

1. سرویس ثبت یک قرار ملاقات بوسیله کاربر در یک زمان مشخص:

SetAppointment (Doctor, Patient, DurationMinutes, StartDateTime)

2. سرویس ثبت خودکار یک قرار ملاقات در اولین بازه زمانی ممکن برای یک پزشک و یک بیمار:

SetEarliestAppointment (Doctor, Patient, DurationMinutes)

- 3. پیاده سازی Unit Test (برای دامین)
- 4. بکارگیری رویکرد DDD در بیاده سازی
 - 5. استفاده از Spring Data بعنوان ORM
- 6. پیاده سازی integration test برای سرویسها
- 7. پیاده سازی تست های acceptance مطابق رویکر د BDD

* ترجیح این است که پاسخ شما به تمرین کامل باشد، اما هرکدام از موارد موجود در سرفصل های الف، ب و ج را که پیاده سازی/لحاظ نکردید، در پاسخ ارسالی مشخص کنید.

در ارزیابی پاسخ شما به این موارد (اما نه صرفا محدود به آنها) توجه می شود:

صحت و درستی پیاده سازی: بررسی می شود که آیا کد عملکرد توصیف شده مورد نیاز را به درستی اجرا می کند یا خیر؛ برنامه ریزی قرار ملاقات، در دسترس بودن پزشک و سایر قوانین ذکر شده به درستی بیاده سازی شدهاند؟

خوانایی و قابلیت نگهداری (Clean Code): خوانایی و قابلیت نگهداری کد، وضوح، نامگذاری مناسب، قالب بندی ثابت و استفاده بجا از Comment برای توضیح منطق پیچیده یا نکات مهم تصمیم گیری.

Test: آیا unit test های مناسب برای ارزیابی صحت عملکرد و رفتار سیستم پیاده سازی شده است ؟ (توجه به جزییات و در نظر گرفتن انواع حالتهای مختلف برای سنجش میزان دقت و دید جامع شما برای ما بسیار مهم است و در کاهش اشکالات و افزایش کیفیت کد موثر است). به موارد حدی (نزدیک محدوده) توجه شده است؟ به همین ترتیب تست های Integration و Acceptance به درستی پیاده سازی شده اند؟

Separation Of Concerns و SOLID: آیا کد از اصول Separation of Concerns و SOLID پیروی می کند یا خیر؟ آیا مسئولیت ها به طور مناسب بین کلاس ها و مند ها نقسیم شده اند و آیا encapsulation به درستی ر عایت شده است یا خیر؟

الگوهای طراحی: آیا الگوهای طراحی بجاو به درستی در کد استفاده شده اند ؟ آیا ساختار کد به اصول و مزایای هر الگوی طراحی پاییند است؟

Error Handling: کد چگونه خطاها و exception ها را مدیریت می کند؟ مکانیسمهای مناسب exception handling و جود دارد و پیامهای خطا مناسب و کاربر دی هستند؟

توسعه پذیری: آیا کد امکان گسترش یا اصلاح آسان در آینده را می دهد. آیا اضافه کردن انواع جدید موجو دیتها یا اضافه کردن عملکر دهای اضافی (به خصوص موارد ذکر شده در توسعههای آتی) بدون تغییرات قابل توجه در کد موجود انجام می شود؟

توجه به Best Practice: آیا کد از بهترین شیوه ها و تجربیات خاص برای Stack انتخاب شده (Java, Spring) پیروی می کند؟ مواردی مانند استفاده صحیح و مناسب از @Async ها، استفاده درست از interface ها، استفاده مناسب از @

رعایت اصول DDD:

- شناسایی صحیح Business Context ها، مرز بندی مناسب و جلوگیری از نشت منطق از یک BC به سایرین
 - ایجاد و بکارگیری زبان مشترک (Ubiquitous Language) بین دو حوزه مسأله و راه حل
- استفاده مناسب از تکنیکهای context mapping برای ایجاد روابط و مرزهای بین BC های مختلف؛ استفاده مناسب از الگوهای التوادی مرتبط برای تعریف همکاری ها و وابستگی ها
- بکارگیری مناسب aggregate boundary برای encapsulate کردن موجودیتهای مرتبط و الزام به consistency در داخل مرزهای هریک و جلوگیری از دسترسی غیرمجاز به داخل aggregate ها
 - شناسایی و طبقه بندی صحیح انواع موجودیت ها (aggregates, root aggregates, value object)
 - شناسایی در ست domain service ها تمایز آنها از سایر رفتارها
 - بیاده سازی درست و اطمینان از برقراری business invariant ها
 - توزیع مناسب رفتار به طور مناسب بین انواع موجودیت ها و اجتناب از anemic domain
 - شناسایی و مدیریت صحیح در ست domain event ها